

Foile săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Intrăm în postul cel mare.

Intrăm în post... eșim din post... a început postul... s'a găsat postul — iată niște vorbe cari ele însăși, sunt o dovadă că am pierdut postul cel adevarat. Pentru viața cea după Evanghelie este o viață de post și rugăciune; de neințetă înfrâncare și rugăciune. Un sfânt părinte spunea că postul și rugăciunea sunt cele două aripi, cu cari sboară spre cer credința noastră și mândrirea noastră. Iar aripile acestea nu le putem lua numai din când în când, ci trebuie să le purtăm și să le folosim neînțetat.

Postul cel mare este doar timpul când folosim și mai mult aceste aripi. Este timpul, când facem — odată pe an — o mare manevră sufletească în care punem la încercare și la „exercițiu” toate puterile noastre sufletești.

Odată pe an, și firea cea necuvântătoare postește. Și natura postește. Iarna nu e altceva decât un fel de post, al naturii. Postește și câmpul,

„Plâng și posteșc” (Psalm 69, 10).

postesc pomii, posteșc grădinile și ogoarele. Dar „postul” acesta, este o pregătire pentru noua recoltă, pentru roduri noi de grâu, de poame, de flori etc....

zicea psalmistul David. Postul împreunat cu căință, cu rugăciune și roduri de fapte bune — acesta e postul cel adevarat.

Noi însă se pare că posătim aşa cum postește ursul și șarpele. Că și ursul „postește”. Toată iarna nu mânâncă nimic. Dar după acest „post”, el rămâne tot un urs lacom și răpitor.

Și șarpele aşisderea „postește”. Toată iarna stă amorțit și nu mânâncă nimic! Dar când se trezește din acest „post”, e tot șarpe veninos și mușcă mai departe.

Așa e și creștinul care se lasă de rele în post, dar la Paști se apucă iar de ele. Se face miel bland până la Paști, dar devine iar lup turios după Paști. Stă amorțit ca șarpele PANĂ LA PAȘTI, dar „mușcă” mai departe după Paști.

Dragă cetitorule nu cumva tii și tu „postul” ursului și al șarpei? Fă-ti tu singur socoata!

Dela frații din Sibiu.

2 cununii ostășești. — 3 legăminte. — **Frații din Românași și Jugoslavia.**

In ultimele 2 Duminici, am avut mari bucurii duhovnicești în Turnul nostru. Pe doi dintre frații noștri, cari n'aveau încă taina bisericească a sī, căsătorii — fr. Ilie Prisăcan și fr. I. Crăciun — i-am dus în fața sf. altar, în biserică din str. Lungă, unde au primit taina căsătoriei. Frații i-am însoțit până la biserică și înapoi, în frunte cu steagul Oastei, și cu frumoasele noastre cântări. „Ospățul” a continuat apoi în adunarea noastră, plină de freamăt duhovnicească.

Odată cu aceste ospeje, am avut și 3 cutremurătoare legăminte. O soră a cutremurat toată adunarea prin mărturisirea ce a făcut-o în fața legămantului. Al doilea legămant l-a făcut fr. I. Crăciun cu soția lui, iar al treilea, un nazireu al Oastei, fr. Nicolae Stănilă din Purcăreț, jud. Alba, care se află în trecere pe aici,

Părintele Iosif le-a adresat cuvinte și indemnuri calde pentru viața cea nouă pe care o încep. — Mișcător a fost și dialogul pe care l'au spus două mici surioare.

Ca o cunună la aceste bucurii, Domnul ne-a încredințat și de bucuria de a avea între noi pe iubiții noștri frați din Vlădila-Romanăși: fr. Gr. Manjoc, dirigintele poștei din Vlădila și fr. Florea, împreună cu soțile lor și încă un frate.

Ne-a cercetat și prea iubitul nostru luptător din Jugoslavia, Ilie Maran, din Uzdin. Despre luptele și biruintele Oastei din acele părți ne-a spus amânuțe prețioase, despre care vom scrie în numărul viitor. — Tineretul Oastei a avut și o noapte a Dömlului.

Mărit să fie Domnul pentru toate.

Invitatări

O serbare cu sfintire de steag va avea loc în com. Cetate-Dolj, în ziua de 23 Februarie. Tot atunci va fi și legămantul nouilor frați.

Cei de-aproape se vor îngriji și de ale Martei. Cel de de partea numal de parție Martei. Ostiaș Anghel T. Mară.

La Moțăjel-Dolj, va avea loc în ziua de 8 Martie. Frații sunt rugați a lăua parte.

Frate în Hristos.
Preot Nic. P. Marinescu

Invitată la Teliuc.

Pe ziua de 1 Martie frații sunt rugați a lăua parte la adunarea ce se va juține în com. Telluc jud. Hunedoara. — Nefiind ostiaș în această cunună frații vor aduce cu el și hrană sufletească. De ale Martei larășii fiecare se va îngrijii.

Gh. Munteanu.

Duminică în 8 Martie în satul Lunca Vântători jud. Neamț. Va fi acolo și păr. Hogea. De partea Martei se va îngrijii fiecare.

Gh. N. Iacoboaia, ostiaș.

Iar tu te luptă și sufere ca un bun ostaș al lui Hristos (II Tim. 2, 3).

După șase ani de lucru la București.

„Suntem niște robi netrebnici, am făcut ce eram dator să facem” (Luca 17, 10).

De doi ani și jumătate în afară de adunările noastre obisnuite, facem evanghelizare la A. T. F., cu sufletele prinse din naufragiile vieții. Sute de frați din țară, au trecut și pe aici împărișindu-se din bucuriile noastre.

Una din cele mai minunate realizări duhovnicești este „familia noastră”, o fiică a „păcii” cea mai presus de înțelegere expresiunea „înnorii în cugete și simjiri” a prieteniei duhovnicești (Ioan 15, 13), care ne-a dat „Viile sfintilor”, „Mamina”, „Predica prin viață la slinji”, „Florile creștine” și cele trei volumase de cântări duhovnicești ale fr. Goran. Pentru toată această propovедanie prin slovă, nu suntem în stare a mulțumi dulcelui nostru Isus.

Dăm slavă Domnului că ne-a reușit, pentru întâia dată, osteneala noastră misionară printre evrei,

cășigând un suflet, în imprejurări cu totul rare și cu înrăuriri puternice în lumea ebraică.

Dăm slavă Domnului pentru cele aproape 200 de rapoarte ale secției noastre care au deschis drumul pe toate fronturile, cari și plătesc azi dobândă insușit, aducându-ne bucuri peste bucurii.

Mulțumim, în clip cu totul deosebit, Înalt Prea Sfințitului nostru Patriarh pentru cuvintele dela Buzău și pentru încrederea ce ne a acordat ca să lucram sub finala binecuvântare a Bisericii și a șefului El suprem.

Lui Dumnezeu Mântuitorul nostru îl mulțumim pentru păstorul ce ni l'a trimis și pe care îl aştepțăm de șase ani, la secția noastră văduvită de preot conducător. Părintele Gafton, vechiul luptător încercat este un mare dar de la Păstorul Păstorilor!

Preamărim pe Domnul că fururile ne-au înfipăt mai adânc rădăcinile în Evanghelie.

Nu uită nici o clipă pe „Omul lui Dumnezeu” prin care ne-am trezit la viața cea nouă, udân cu lacrimi de bucurie merindele ce ni le trimit necontentit din „Turn”

Si dacă păstorul nostru, la adunarea de sărbătoire a celor șase ani de ostenei ne-a aninat pe suflet medalia lacrimilor pe care, le-am șters multe de susținere ale atâtăor mușcați de șarpele păcatului, la care au pătruns adieri și din cuvântul și din mărturisirea noastră în Domnul — noi declarăm, cu smerenie, că „suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datorii să facem” (Luca 17, 10).

Suntem în situația semănătorului care se uită peste lanuri. Am „semănat cu lacrimi” fără să gândim

o clipă cine vor fi secerătorii ostenelelor noastre. Și privind cum „vântul Duhului Sfânt” trece peste hode și „leagă roduri” mulțumim Domnului că unul a sădit, altul a udat dar „numai Dumnezeu a făcut să crească” (1 Cor. 3, 7). Scrisoriile cari ne vin din toate părțile țării și atâtea dovezi de dragoste, nu sunt ale noastre ci noi le punem la picioarele Domnului, că „numai Lui i se cuvine toată mulțumirea”!

Si dacă în ceasul cel mare când toți vor da seamă de lucrul lor, îndurarea lui Isus Mântuitorul va fi și cu noi, precum cândva cu femeia cea păcătoasă, nu cunoaștem favoare mai mare de căt să-i auzim glasul spunându-ne: „A făcut ce-a putut” (Marcu 14, 8). Dar ore făcut-am noi ce-am putut? Mă tem

“cu frică și cutremur”, că nu.

Slăvit să fie Domnul pentru toate!

I. Gr Oprisan.

O Oaste cu 52 de luptători în comuna Șiria, jud. Arad.

Cucerincă Părinte Trifa!

De mulți ani am auzit glasul Evangheliei prin foaia sf. V. dar la înima noastră n'au străbătut până în anul 1935, luna Ianuarie. Atunci ne-am trezit și grupându-ne în jurul fr. Mitru Vancu și a soției sale Marta, ne-am înrolat în Oaste. Mărăturism cu toții într-un Duh, credință și iubire Bisericii ortodoxe și slinjei Evangheliei, dorind să luptăm sub steagul Oastei Domnului Isus Biruitorul.

Urmează îscăliturilor celor 52 luptători, frați și surori din Șiria.

Domnul să le ajute și să-i insuflășească în noua luptă.

Dela adveniști, la Oaste.

Cucerincă părinte Iosif. Decănd s'a înființat Oastea Domnului, ne-numărăte au fost cazarile când s'au intors, prin ea, la Biserică, diferențele sufletele prinse în mrejile secanților. Astfel, aici la Iași, era așa fratele Ifrim Melnic care, înainte de a veni la Oaste, era de mulță vreme la adveniști. După ce a văzut însă, foala și cărțile Oastei, s'a intors. Și spune acum de multe ori: „Dacă nu era Oastea Domnului, cu cărțile și foile părintelui Iosif să mi arate calea, cine să fie unde aș fi astăzi”!..

Îata și aici o biruință, pe care trebuie să o scrie Oastea lui Isus Biruitorul, în carteia ei de aur.

Neculai V. Lazar
ostaș al lui Isus Biruitorul - Iași

Soarele și Cuvântul lui Dumnezeu.

O Italiancă, vânzătoare de fructe — în minutele cele libere dela cumpărături, — se adâncea în Biblie. Un cumpărător, observând aceasta, a întrebăt-o, ce citește ea?

— Cuvântul lui Dumnezeu.

— Cine vă spus, că acesta este — Cuvântul lui Dumnezeu?

— Însuș Dumnezeu.

— Dv. ați vorbit cu El?

— Mă rugam.

— El a răspuns?

— Da, și nu o singură dată.

— Dovediți-mi aceasta.

Pujin învățata femeie să a simțit dintr-o dată într-o grea situație. Înșărtit, — ea l-a întrebăt pe convorbitor:

— Oare puteți Dv. să mă dovediți, — că pe cer este soarele?

— Să dovedesc! Oare aceasta nu este o dovadă, — că îmi luminează și mă încâlezte pe mine.

— Tot aceeași săvârșește pentru mine — Biblia, — bucuros a răspuns femeia, — ea îmi luminează mintea mea cea nelinăvită, — și îmi încâlezte cu o iubire nespusă — inima mea.

Aceasta mă încredeștează și pe mine — că Biblia — este Cuvântul lui Dumnezeu.

Istorică morală.

Veniți la Domnul!

*Veniți la Domnul cel truditi
Că El vă odihnește;
Cuvântul Lui îl înpliniți
Veniți la Domnul cei truditi
Când jalea vă sdobește....*

*Veniți la Domnul însetați,
Ivor este Cuvântul;
Flămânci din trupul Lui gustăți
Veniți la Domnul însetați
El sgude pământul ..*

*Când se clatină pământul
De cutremur sguduit,
Eu ridic privirea sus...
Reazim sfânt îmi e Cuvântul
Când se clatină pământul
Eu rămân doar cu Isus...*

*Când mă împresoară ceață
Morfi fără de hotar,
Când cobor către apus
Eu ridic privirea sus
La Isus că El e viață
Când mă împresoară ceață
Cu Isus stau, cu Isus.*

CONST. GORAN

Din Tocileni-Botoșani

Adunările noastre continuă regulat. Părintele Ioan Popovici e todeaua în mijlocul nostru înălțându-ne în cele duhovnicești. La adunare ne-a citit predica același minunată din calendar: „Doamne, eu nu pot plăti” și a miscat multe suflete. Și pă înțele ne îndeamnă să celtim cărțile și foaia, pe care cu trudă și cu jertă le-am scris și le scriu și.

Domnului îl dam slavă și mulțumire pentru toate. Ioan Grunzu, ostaș

Din Rubla-R. Sărăt

Cucerincă părinte Trifa! La adunarea care a avut loc în comuna noastră, au

luat parte frați din 20 comune și 3 județe, în frunte cu 4 steaguri.

Glasul păstorilor și fraților cari l-au vestit pe Domnul, a sosit lacrimi. Domnul ne-a dat mari bucurii. Slăvit să fie Isus Biruitorul, în vîcă.

Bogdan V. Sandu, ostaș

O Oaste nouă cu 29 luptători

In comuna Slobozia-Teleorman, a luat ființă o Oaste nouă, cu 29 luptători, datoriă fraților I. T. Sindie, C. Pandrea și Z. Piper din Tușeni, cari mergând pe la el, le-au vestit pe Domnul.

Continuăm cu învățăturile despre fricosii dela Apoc. 21, 8.

Hotarul cel mare unde a murit frica: Cincizecimea.

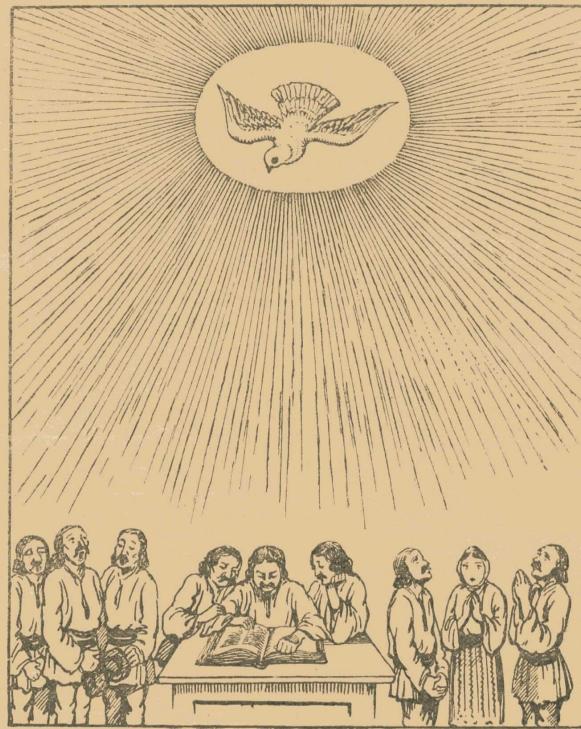
In continuarea învățăturilor despre frică, spuneam că în Noul Testament este un hotar unde a murit frica. Acești hotari mari se află în Faptele Apostolilor cap. 2. E Cincizecimea, pogorârea Duhului sfânt. Aici, la Faptele Apostolilor cap. 2, este mormântul fricei. Aici a murit frica.

Duhul sfânt — așa cum făgăduise Mântuitorul — a adus în lume desăvârșirea lucrării Lui. A adus desăvârșirea măntuirii. A adus moartea deplină a omului cel vechiu, și învierea deplină a celui nou.

Duhul sfânt a adus și moartea fricei, și a tot ce mai trecuse în omul cel nou din firea cea veche. Cetiji în Faptele Apostolilor, dela cap. 2 încolo, și nu vezi mai afila urmele omului cel vechiu. Si nu vezi mai afila nici urmele fricei. Cincizecimea a dat oamenii noi, oamenii schimbăți. Cincizecimea i-a schimbat pe toți; pe apóstoli ca și pe popor. Iar în schimbarea aceasta, în această minunată schimbare, se observă înainte de toate curajul, îndrăzneala. A murit frica și în locu-i a păsit curajul, îndrăzneala pentru Dumnezeu.

După pogorârea Duhului, ap. Petru — spre pildă — e de nerăcunoscut. Îl vestește acum pe Isus și pocăința cu o îndrăzneală și cu o putere pe care n'au avusese niciodată. Impreună cu ap. Ioan, îl vedem acum făcând minuni (vindecând un slabânog) pentru că acum credința lor nu mai e bănuță de Indoișală și frică. Iar în fața sinedriului, îl pun pe toți în uimire cu îndrăzneala lor. „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și Ioan, s'au mirat, întrucât îl știau pe ei oamenii necărturari (Fapt. Apost. 4, 13.) Iar când sinedriul „le-a poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip” despre Isus Hristos, „nici să mai înveje pe oameni în Numele Lui” — ei au răspuns: „judecați voi singuri dacă trebuie să ascultăm mai mult de oameni decât de Dumnezeu” (Fapt. Apost. 4, 19).

După Cincizecime — ca un dar al Duhului sfânt — se aude, înțăiată în lume, parola: „noi trebuie să ascultăm mai mulți de Dumnezeu decât de oameni” (Fapt. Ap.

5, 20). Cu această parolă au trecut prin lume toți creștinii biruitori. Si cu ea vor trece toți creștinii luptători și biruitori.

Darurile Duhului sfânt sunt multe, dar drumul lor îl deschide îndrăzneala și curajul de a-l vesti pe Isus cel răstignit și a suferi totul pentru El și măntuirea sufletului. Pe această cale îl vedem apucat — deja în capitolul 7 din Faptele Apostolilor — pe arhidionul Ștefan. După ce îl vestește cu putere pe Isus cel răstignit, moare linștit sub petrele Iudeilor.

Si după el urmăzează și reagul cel nesfârșit al celor cari și-au dat și viața pentru a-l vesti pe Domnul și a și măntuit sufletul. Biblia și veacul de aur al creștinătății sunt pline cu „oameni, cari și-au

pus în joc și viață pentru numele Domnului nostru Isus Hristos” (Fapt. Ap. 15, 26). Darul Duhului sfânt a omorât cu totul frica făcând din ei martiri.

Ca un erou al îndrăznelii și curajului pentru Domnul Isus — strălucește în deosebi icoana marilor apostol Pavel. În el strălucește omul cel nou, desăvârșit, din care murise cu totul și frica. Față în față cu psalmistul David din Vechiul Testament, ap. Pavel este eroul din Noul Testament, care a atins desăvârșirea îndrăznelii și a curajului și moartea desăvârșită a fricei prin lucrarea și revârsarea Duhului sfânt. Despre acest erou al lui Isus, vom scrie mai pe larg în alt număr. Acum vom spune numai atât:

Duhul sfânt lucrează și azi tot așa cum a lucrat în ziua Cincizecimii și după ziua Cincizecimii. Semnele și roadele lui sunt tot aceleași. Semnul revârsării și lucrările Duhului sfânt este, înainte de toate, îndrăzneala și curajul, în cele ale măntuirii sufletului. Un „școlar” al Duhului sfânt este, înainte de toate, un om fără frică. Frica de oameni, frica de lume, a murit din el. Este gata să suferă orice pentru Domnul și sufletul său. Revârsarea Duhului sfânt n'a lăsat în lume creștinii fricosi. Peste cei fricosi n'a suflat Vântul cel ceresc. Fricosi n'au trecut prin școala Duhului sfânt.

Așa și la Oastea Domnului. Am spus-o de atâtea ori: Oastea Domnului a ieșit din sufletarea și revârsarea Duhului sfânt. Si trăește prin sufletarea și revârsarea Duhului sfânt. Iar semnul acestei lucrări este — trebuie să fie — și îndrăzneala, curajul nostru, în lupta pentru Impărăția lui Dumnezeu și măntuirea sufletului.

Un ostaș al Domnului este un școlar din „școala” Duhului sfânt. Iar în școala aceasta, nu este frică; a murit cu totul frica. Fricosul n'a trecut însă prin pașnicul Cincizecimii, n'a trecut prin revârsarea Duhului sfânt!, n'a trecut prin școala Duhului sfânt! Frica lui este semnul că-i lipsește încă, pecetea Duhului sfânt.

Curajul, îndrăzneala — este semnul unul ostaș adevărat, unul ostaș trecut prin Vântul și Focul cel ceresc.

Sălăvit să fie Domnul, avem și semnul acesta, la Oastea Domnului! E plină Oastea Domnului de ostași plini de curaj și de îndrăzneală. E plină de „oameni cari și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos”. (Faptele Apostolilor 15, 26) — așa încât se miră lumea de ei că „sunt oameni necărturari și totuși vorbesc, cu atâta îndrăzneală”...

Fiecare ostaș al Domnului, să fie un astfel de luptător. Fiecare ostaș al Domnului să albă semnul lucrării Duhului sfânt: curajul, îndrăzneala pentru Domnul.

(Va urma)

Rătăcind atâtă vreme...

Rătăcind atâtă vreme
Pe pustiu vieții drum,
Către Tine, Doamne sfinte,
Umilit măndrept acum.

Tu ești pace, măngăiere,
Cale sfântă de lumină,
Tu ești Doctorul acelor
Ce te cheamă și suspină.

Deci, Stăpâne milostive,
Ingroziți de-a mele fapte.
Fiind vrednic de osândă,
De munci grele și de moarte.

Îndrăsnesc să mă apropi
Lângă crucea salvatoare
Să sărut, să spăl cu lacrimi,
Prea sfintile-Ti picioare.

Si de-am fost slugă vicleană,
Vameș, păcătos tâlhă,
Toată viața mea întreagă
Ce-am trăit-o în zădar.

O aduc și lângă cruce
Prăbușindu-mă plângând;
Aștept Doamne măngăarea
Glasului ceresc și blând.

Fie Doamne a Ta voe
Cu-al meu suflet păcătos!
Eu îmi pun nădejdea în Tine
Soare sfânt și luminos!

C. TUDUSCIUC.

Din Sâmburești, jud. Olt.

Iubite Părinte!

Decând ne trimiteți hrană, mereu ne întărim. Adunările continuă regulat, în casa iubitelui nostru frate mai mare Ion Ionescu. Multe ne întăresc în domnul fr. Ion S. Popa, și fr. Matache Ionescu. Toți suntem și vom fi până la moarte cu Isus Biruitorul.

Ori câte prigoane sau batjocuri vor fi contra noastră, cu toată puterea, noi cei ce ne-am hotărât acumă pentru Domnul Isus, nu ne vom mai clăti. Vom fi cu toții împotriva jocurilor. Vom sta tari în luptele Domnului, nu vom mai face prietenie cu lumea, căci cine se face prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.

Ioan Fl. Racheriu, ostaș,
comuna Sâmburești, jud. Olt

De pe frontul Aradului.

Prea lubite și cucernice părinte Trifă!

Multe și nemărginite bucurii ne-a adus pe fronturi solia noastră „Isus Biruitorul”, dar o așa bucurie nemai cunoscută încă până aci, am simțit împreună cu frații de aici, prin școala despre fricosi dela 8.

Această școală condusă de Prea Sfântul Duh prin cucernicia voastră, ne îndeamnă cu mai multă râvnă să ne hrănim și adăpăm din „Pâinea” și „Apa” vieții. Astfel cățiva dintre frații am și intrat în „școala” asta.

În credință că Harul Domnului este asupra tuturor, ne supunem la examen și credem că a inviat „Nu mă tem”, cu adevărat și pentru totdeauna și în noi.

În adunarea oastel de aici Domnul ne-a învrednicit de am secerat noui biruinje, fiind că lecția despre fricosi dela Apac. 21, 8, a fost certă și explicată, arăându-se că fricosii deși la aparență ar

fi fără păcat, totuși sunt în fruntea tuturor păcătoșilor, fiind că frica de multe ori împiedică măntuirea. Rezultatul a fost, că noui suflete sau înscrise în Oastea lui Isus Biruitorul în total numărul este la 80.

Mărimum-te pe fine împărate ceresc, căci noui arme moderne ne dai nouă ostașilor tăi, prin care să căștigăm biruinje pe fronturi, asupra dușmanului, nu ne lăaa lipsiți nici de Școala Ta cea finală, ci trimite pe înțelepul Profesor, Duhul cel prea sfânt, ca să ne dea lectii din „Școala” Ta cea sfântă, Amen.

I. Stan, ostaș al Domnului
Chisindia-Arad.

Invitată.

Duminecă în 5 Aprilie în com. Filidul de mijloc jud. Cluj. Frații din părfile aceleia sunt rugați a lua parte. Vor fi acolo și Farcaș și Gordan cu hrană sufletească. Fr. Gordan Simion.

La evanghelie de Duminecă.

„De nu veți ierta oamenilor greșalele lor...“ Matei 6, 15

Duminecă avem intrarea în postul cel mare. La rând este evanghelia care începe cu iertarea celor ce ne greșesc, și ne învață cum să postăm. „Dacă ierăți oamenilor greșalele lor, și Tatăl vostru cel ceresc, va ierta greșalele voastre. Dar dacă nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta greșalele voastre. Iar când postuți să nu fiți ca fațăncii!“ (Matei 6, 14–18).

Am tâlcuit această evanghelia pe larg în caietea I-a cu tâlcuirea evangeliilor, arăând cum trebuie să postăm cu adevărat.

Acum ne vom opri puțin asupra înștiințării cerești: „De nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl cel ceresc nu va ierta greșalele voastre“. Această înștiințare ne aduce de nou aminte de pilda cu datornicul neierător, căruia slăpănu să li iertase toată datoria, o datorie foarte mare, iar el, după această iertare, strângea de gât, fără milă, pe un datornic al lui, pentru o datorie de căiva leu, cum se vede din chipul de alătură (Matei 18, 23–35).

Această pilda am tâlcuit-o pe larg și frumos în foaia „Isus Biruitorul“ numărul 36 din anul trecut, arătând cum ne iertarea dintre creștinii este dovedă cea mai grăitoare că nu cunosc cu adevărat Jertfa cea mare a ierătorii, depe vârful Golgoței. Mântuitorul ne înștiințează și ne spune lămurit că iertarea noastră, din partea Tatălui ceresc, e condiționată de iertarea pe care trebuie să o dăm și noi de-aaproapelui nostru.

Și totuș, căt de puțin e băgată în seamă această condiție de căpătenie a mântuirii noastre. Crem iertare dela Tatăl ceresc, dar iertarea nu ni se dă, pentru că nici noi nu-o dăm altora. „Cereți, dar nu primiți, pentru că cereți râu (Iacob 4, 3). Postii, nu primiți, pentru că vă lipsește iubirea și iertarea. Vă rugați, dar nu primiți, pentru că nu știți ierta și iubi. Spuneți că sunteți drept credincioși, dar pierdeți mântuirea, cătă vreme nu știți iubi și ierta. Spuneți că sunteți creștinii

Imi tot aduc aminte de două morminte dintr'un cimitir dela jară. Doi oameni din sat l'si trăiseră toată viața în ură și dușmanie. Iar după moartea lor așa s'a nimerit, ca fu cimitir să fie îngropăți unul lângă altul. Iar oamenii când treceau pe lângă mormintele lor își ziceau: uite, Gheorghe a Floarei ce bine se înțelege acum cu Nicolae a Orbului. Nu se vedea unul pe altul, iar acum stau în bună pace unul lângă altul.

Ce folos însă că după moartea lor se întâlniseră pe pace în cimitir, cătă vreme în viață lor se întâlnneau numai pe la judecătorie și tribunal. Ce folos că trăiau acum în liniste și pace, cătă vreme o viață întreagă trăiseră în certe și sudalme. Ce folos că avea acum la cap crucea ierătorii; cătă vreme, în viață lor, ei nu-și putuse ierta unul la altul.

Cele două morminte, dacă ar fi putut grăbi ar fi finit cea mai puternică predică din lume. Din ele ar fi strigat doi pierduși: vai nouă nebunilor, am pierdut iertarea cea mare, pentru că noi nu ne-am putut ierta și iubi.

Mi-aduc aminte că leram la jară pe tim-pul când a venit legea cea nouă care le dădea drept oamenilor de a se pără și pentru așa numitele „vătămări de onoare“. O, cum mai apucase atunci lumea pe calea judecătorilor pentru „vătămări de onoare“. Într-un singur an s'au scurs din satul meu vre-o 40 procese pentru „vătămare de onoare.“

Așa oamenii. Se părăsc pentru vătămare de onoare, dar el îi vatămă pe bunul Dumnezeu, cu cele mai grozave înjurături. Dar vătămarea asta ei n'o bagă în seamă.

Cetitorul dragă! Cum stai tu cu iubirea și cu iertarea de-aaproapelui? Nu uita: prin Jertfa Crucii de pe Golgota, ne-a venit iertarea cea mare! Dar această iertare ni se dă numai dacă o dăm și noi mai departe altora. Iertarea ne-a venit prin Sângele Domnului, de acela trebuie să fie și „în sângele nostru, în firea noastră“. Noi trebuie să trăim o viață de iubire și iertare.

In cercetare de frați

Din Nordul Ardealului.

Cucernice părinte Trifa! Focul dragostei pentru Domnul și pentru frați, ne-a pornit pe drumuri. Am fost în ziua de 15 Ian., împreună cu fr. Mureșan și sora Moldovan Veronica, în cercetare de părfi în com. Unguraș-Sălaj, unde am finit o adunare. A fost și părintele Ghirițan, care ne-a întărit mult.

Seara următoare am plecat prin vânt și plăie în com. Romița, unde iar am finit adunare. A fost de față aici mulți. Mare ne-a fost bucuria când am văzut că cei mai mulți dintre frați erau tineri Duminecă seara am fost în Racăș. Si aici lume multă. Părintele ne-a primit cu multă bucurie.

De aici am plecat la Gălpâia, la Trestiaj—Cluj, Milvan—Cluj, (unde am plătit paznicului comunal să strângă lumea cu toba la adunare) la Sân-Mihai Almașului, la Dâncu, etc. etc...

Pretutindeni pe unde ne-am dus, frați sunt cu Isus Biruitorul luptând „lupta cea bună“.

Slăvit să fie Domnul pentru toate!

Mureșan Nicolae
oștaș al lui Isus Biruitorul din com. Escu jud. Someș

Plânge datornicul iertat.

Rugăciunea mea, Părinte, în târziu miez de noapte, lar spre Tine se ridică, plânsă în lacrime și n soapte.

*Pleacă-ji iarăs Tu urechea, tarăs plânsul de-mi ascultă:
— Nu mai pot plăti Stăpâne, datoria mea cea multă!...*

*Si plângând amar, suflarea în suspine mi-se curmă:
— Malîngăduie-mă Doamne căci, plătl-v'ot tot, pe urmă!*

*...și prin miile de stele, glasul Tău coboară în vale:
— „Fiule! iertate fie toate greșurile Tale!“...*

*Da! Tu mi-ai iertat Stăpâne, datoria mea cea mare,
Sus, pe Golgota, când Fiul, Ti l'ai dat RĂSCUMPĂRARE.*

*Peste toată datoria unui suflet care plângă,
El a scris atunci IERTARE, cu sudoare și cu sânge!...*

*Insă sluga păcătoasă, care plâng-acum fierbinte,
Mult a mai greșit la ceruri și 'naintea Ta Părinte!*

*Tu iertasi pe-al Tău datornic, milă, când veni să-Ti cele;
El, pe-al său, de gât îl strânde, cel din urmă ban să-l deie.*

*Te 'ndurași când el venit-a îndurarea să-Ti-o ceară,
Dar el jupui pe altul — fără milă — ca o fiară!...*

*...Eu am fost acel datornic care plâng-acum fierbinte
și-așternutul meu cu lacrimi calde mi-l stropesc Părinte!*

*Ei! Si pentru această vină, plâng-acum în miez de noapte,
Ridicând spre Tine rugă, frântă'n lacrime și n soapte.*

*...Si Te rog Stăpâne Doamne, după mila Ta cea mare,
Scrie și pe-această vină, cu lubirea Ta, IERTARE.*

TRAIAN DORZ.

Dela Oastea din Craiova.

Cucernice părinte Trifa. Deși aici este o Oaste mai veche, totuș este într-o formajie nouă. Sufletele fraților și surorilor formează un zid puternic în jurul și în lupta lui Isus Biruitorul.

Adunările se în regulat, în fiecare Duminecă și sărbătoare, la fr. I. R. Serbănescu în str. Sineaș No. 53.

O frumoasă adunare am avut în ziua de 2 Februarie. Am gustat atunci clipe de adevărate bucurii duhovnicești. Multe lacrimi au curs aici din ochii multora.

Dar pentru toate se cuvine să-L lăudăm pe Domnul.

D. Tenea, oștașul lui Isus Biruitorul, Craiova.

Din Mezieș-Bihor.

Adunările se în regulat; frații sunt la datorie. Domnul le trimite mari bucurii.

De curând au mai intrat în Oaste fr. Const. Dorz, Alexandru Briscan și sora Maria D. Briscan.

Domnul să-i ajute și să-i întărescă pe calea Lui cea sfântă.

O adunare la Vulturești jud. Muscel va fi în ziua de 1 Martie. Rugăm și pe părintele Morărescu din Stoenești a lua parte.

Fr. Traian V. Popa